

15. Apr. 1842

FACTS

Date:

15. Apr. 1842

Page number:

Dagbog A, side 14-15

TRANSCRIPTION

15 April.

Naar jeg seer paa Constantin Hansens deilige smaae [overstreget: Arbejder] Landskaber¹ paa Udstillingen, da føler jeg, hvad jeg trænger til; gid jeg kunde faae noget af hans Fordringsfrihed og Naivitet i mine Stykker. Han fordunkler næsten ganske de øvrige Landskabsmalere paa denne Udstilling. Han er dog en Kunstner vi kunde være stolte af; men han er ikke i Vælten, hans Arbejder blive knap ændsede maaskee, og dog vil de have Værd, naar de Øvriges længst er forglemte. Somme Tider synes jeg, at Kunsten maatte kunne være mig nok; jeg kan være saa glad, naar jeg seer noget ret sundt og smukt af Maleri eller Billedhuggerarbejde, det virker saa velgjørende paa Sindet; men der kommer andre Tider, da jeg synes, at en ærlig Kunstner er ogsaa huslig Lykke værd; hvorfor skal han, der glæder saa Mange hensukke sine Dage og længes efter, hvad saa mange opnaae, og mange ikke skjønne noksom paa. Nei ogsaa jeg kan blive forelsket og skammer mig ikke derved; men jeg vil gjøre mig Umage for at aflægge slemme Feil; jeg vil see at blive bedre og dygtigere, saa vil Vor-Herre nok vide at tilskikke mig, hvad der er mig tjenligst; selv i den allermindste Sjæl en under- •15• fuld Verden boer,² siger Ingemann, og for Vor-Herre er Intet for smaat. Han seer vore lønligste Tanker og kjender vore skjulte Veie og hvad vi dølge for Menneskene. Kunde jeg saaledes rense mig fra Synd og kun hade Slethed og Last, da har jeg dog et større Maal at trachte efter end en Piges Hjerter. Men styrer ikke Gud selv vore Skridt, og gives der Mennesker i hvem Kjærlighed aldrig har yttret sig, det kan jeg ikke tro. Jeg vil stræbe at være pligtopfyldende og tro, saa faaer det gaae med Drømmene om Lykke og Glæde som det kan.

¹ Hofjægermester Carl Friedrich Balthasar Brun til Krogerup havde fra sin Italiensrejse i 1840-41 hjembragt seks landskaber malet af Constantin Hansen, hvilke indgik i anden ophængning af Kunstakademiets udstilling i 1842. (Emil Hannover: Maleren Constantin Hansen, København 1901, nr. 217, 218, 220, 221, 223 og 225).

² Citat fra Ingemanns "Den største Tankeflugt", der bl.a. optrådte i hans Folkedands-Viser og Blandede Digte fra 1842, som Lundbye ejede et eksemplar af. Lundbye citerer dele af samme passage i dagbogen 28. september og 19. oktober 1842.

14. | 14 April

igaaet tog jeg Med til mig, og gik efter op til Tori Fernald; men him for hans Lyd
jeg kom var de: her hjemme, og jeg vil nu tage for Alvor fat paa mit Arbeide,
saa vil jeg nok glemme dette Hæle, jeg dog har spaaet til jeg bliver mere maadelig
som Kristus, da vil vel ogsaa nok findes en P. og, om him end ikke, heder
Louise Høeggaard, der vil vel Galt og Gød med mig. Ja, jeg vil make, ligesom
Lærke him paa Kristus. Høgen aflammede mig vel rettet: ja, da vi
længte gik sammen ind: Understaden og senere betragtede Tori staaende
Hanson tidligere Arbeids. Jeg mas saae alle Andet af Høeggaard, skal jeg
kunne staa uordenlunde selvstændig; for Høgen, han har et skægt Blik,
og har Længde, det det Vakte kunne hos mig. Det gikvel, som Malmus den 2.
sagde til en mig Høeggaard, da Tori manden var hushjættet: Saale sine Tori
her tilgaav, Høeggaard: 'Hvis Alvor ved, det er Alvor.' - Ja Alvor er det at rive et
guld et Billede af, for et page efter en Dygtighed, jeg maaskee aldrig naaar.
Shal jeg da rive disse Billeder ud af mit Brint? - nei lad dem be dygt der
inde, naar Venden gaar mig i mind, da vil jeg til dem, til Bix, elskelige
P. - - - - - Sag har gjort det første Forsøg paa at tegne paa et
for færdigende Plade, for at paa dem gaalvne grapheret. Snips af Toris
Høeggaard, to smukke Høeg, jeg har tegnet hos P. and. -

15 April.

Naar jeg seer paa Constantin Hansens tidligere somme ~~betjente~~ Landskaber paa
Møstingene, der blev jeg, hvad jeg trænger til; og jeg kunde faae meget af
hans Færdighedsfrihed og Nærhet i mine Stipendier. Han forstod sig na-
sten ganske de øvrige Landskabs malere paa den Møsting. Han er
dog en Kunstner og kunde være stolt af; men han er ikke i Vælden, hans
Bekendelse bliver kun en anden maake, og dog vil de have Nord, naar de
Østergaards Kunstner er forglemt. Samme Tid synes jeg, at Kunstner maatte
købes værd mig nok; jeg kan være saa glad, naar jeg seer noget nyt smukt
og smukt af Meloni eller Billedhuggerarbejde, der virker saa udførelses-
paa Lindet, men der kommer andre Tider, da jeg synes, at en rigtig Kunst-
ner er ogsaa en rigtig Lykke, men; hvorfor skal han, der glædes saa mange
Kunstere sine Dage og Løns efter, hvad saa mange spæde, og mange ikke
spæde noksom paa. No. ogsaa jeg kan blive forlovet af ham med mig
ikke derud, men jeg vil give mig tilfreds for at spæde i den ene Tid; jeg
vil se et Alas betragte af sig selv, saa vil den Alas nok vide at det
ikke mig, hvad der er mig forlovet; selv i den allernærmeste Tid en anden

